

Politiikkakatsaus

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien (PPP) hyödyntäminen EU:n luonnon ennallistamisen rahoittamisessa

This translation is provided for information purposes. In the event of any discrepancy, please refer to the original English version

Kun julkiseen rahoitukseen kohdistuva paine kasvaa ja luontoon liittyvät riskit vaikuttavat yhä enemmän talouden eri aloihin, tässä katsauksessa tarkastellaan, kuinka hyvin suunnitellut julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet (PPP) voivat auttaa mobilisoimaan yksityistä pääomaa luonnon ennallistamiseen EU:ssa ja luoda samalla pitkäaikaista ekologista, taloudellista ja yhteiskunnallista arvoa. Siinä hahmotellaan ne toimintaperiaatteet, joita tarvitaan, jotta tällaiset kumppanuudet olisivat uskottavia, laajennettavissa ja yleisen edun sekä ekologisen eheyden mukaisia.

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet ovat julkishallinnon toimijoiden ja yksityisen sektorin yritysten välisiä yhteistyösopimuksia, joiden tarkoituksena on rahoittaa, rakentaa ja ylläpitää yleishyödyllisiä hankkeita. Näissä kumppanuuksissa hyödynnetään molempien alojen vahvuuksia, jotta julkisia palveluja tai infrastruktuuria voidaan tarjota entistä tehokkaammin ja tuloksellisemmin. Keskeisiä piirteitä ovat riskien jakaminen (riskien kohdentaminen sille osapuolelle, joka pystyy parhaiten hallitsemaan niitä), pitkäaikaiset sopimukset (tyypillisesti 20–30 vuotta), yksityisen sektorin investoinnit (jotka vähentävät julkisen sektorin välitöntä taloudellista taakkaa), tulosperusteiset maksut (jotka varmistavat vastuun ja laadun) sekä yksityisen sektorin osallistumisen tuomat innovaatiot ja tehokkuus.

Keskeiset viestit

- Kiristyvä kilpailu julkisesta rahoituksesta vaarantaa luonnon ennallistamista koskevaan asetukseen (NRR) osoitetut taloudelliset resurssit;
- Luonto on perustana niille talouden aloille, joilla on valmiudet investoida luonnon ennallistamiseen ja jotka voivat toimia kannustimena tällaisille investoinneille;
- Politiikkaympäristöön liittyvät rajoitukset ja riskit voivat heikentää yksityisen sektorin osallistumista luonnon ennallistamisen rahoitukseen;
- Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet voivat edistää yksityisiä investointeja ja tukea luonnon rahoituksen perusteellista muutosta;
- Tässä selonteossa esitetään suosituksia julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien tukemiseksi, politiikan johdonmukaisuuden vahvistamiseksi sekä hyvien käytäntöjen vakiinnuttamiseksi.

Konteksti

Rahoitusolosuhteet eivät tällä hetkellä ole suotuisat luonnon ennallistamiselle

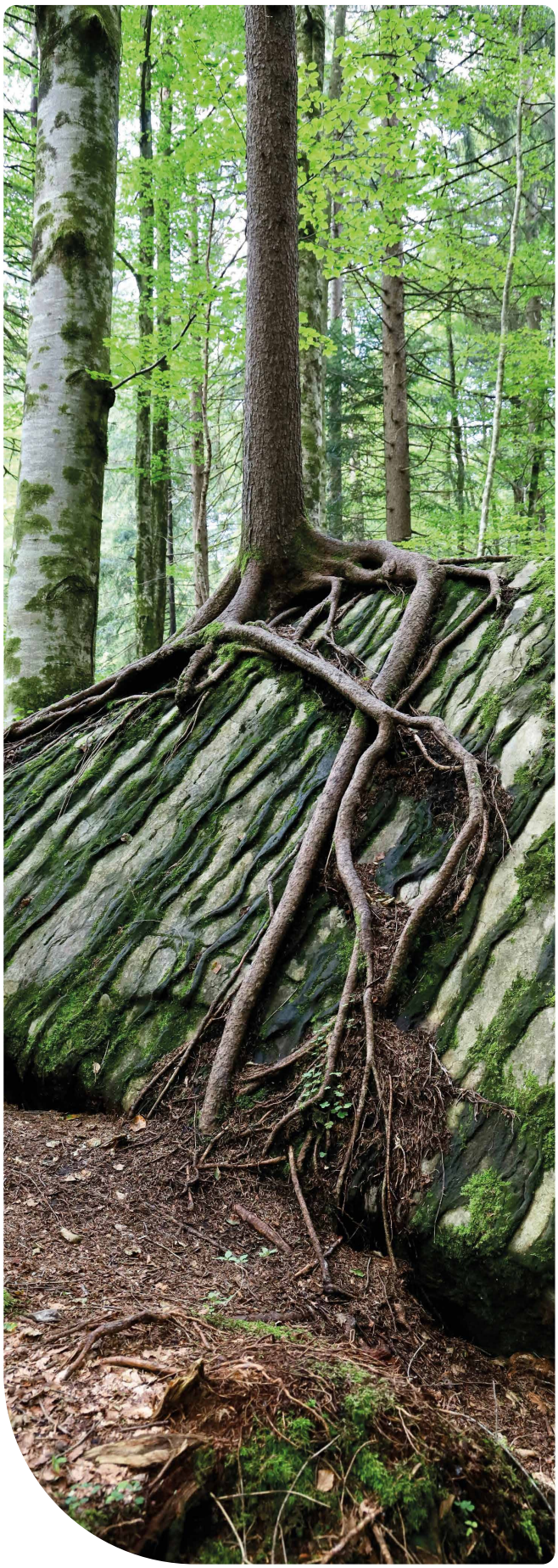
EU:n vihreän kehityksen ohjelmassa ja luonnon ennallistamista koskevassa asetuksessa (NRR) on asetettu oikeudellisesti sitovat ja aikataulutetut tavoitteet biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämiseksi ja kääntämiseksi nousuun. Luontoon kohdistuvat korvamerkityt rahoitustavoitteet, joiden oli aiemmin tarkoitus nostaa luonnon rahoitus 10 prosenttiin EU:n budjetista (1,9 biljoonaa euroa vuosina 2028–2034) vuoteen 2026–2027 mennessä, on poistettu. Sen sijaan luonnon suojelun ja ennallistamisen tarve joutuu nyt kilpailemaan resursseista laajempien painopistealueiden, kuten ilmaston, veden ja kiertotalouden, kanssa.

EU:n kilpailukykykompassin **vaikutuksesta 35 % EU:n kokonaismenoista on edelleen tarkoitettu tukemaan Green Deal -tavoitteita. Pitkään toimineen LIFE-ohjelman sulautuminen uuteen 409 miljardin euron kilpailukykyrahastoon herättää kuitenkin huolta siitä, että luonnon ennallistaminen saattaisi jäädä lyhyen aikavälin, kaupallisesti kannattavien tai teknologiapainotteisten investointien varjoon**.

Samalla Euroopan komission suunnitelma luontokrediittien käyttöönotosta viittaa täydentävään ja mahdollisesti ratkaisevaan muutokseen: **odotukseen siitä, että yksityinen rahoitus tulee olemaan keskeisessä asemassa arvioidun 65 miljardin euron vuotuisen luontoinvestointitarpeen kattamisessa[1].** Tällä hetkellä luonnon ennallistamisen yksityinen rahoitus on Euroopassa vähäistä, etenkin suoje-lualueiden ulkopuolella. Useimmissa tapauksissa luonnon ennallistamishankkeet ovat edelleen riippuvaisia julkisesta rahoituksesta, jotta ne voivat toteutua.

Luonnon ennallistamisen rahoituksen keskeinen este ei ole pääoman puute, vaan epäsuhta ekologisten järjestelmien toimintatapojen ja politiikan, raportoinnin sekä rahoitusjär-jestelmien rakenteiden välillä. Ekologiset prosessit etenevät eri alueellisilla tasoilla, aikajänteillä ja kynnysarvoilla, joita ei ole helppo sovittaa yhteen tavanomaisen hankekohtaisen rahoituksen kanssa. Tämän seurauksena ekologista tietoa ei ole helppo muuntaa rahoitettaviksi ja laajennettaviksi ohjelmiksi. Tämän puutteen korjaaminen edellyttää sellaisia poliittisia puitteita ja toteutusmekanismeja, jotka voidaan sovittaa yhteen rahoitus- ja täytäntöönpanorakenteiden kanssa.

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet eivät yksinään voi luoda luonnon ennallistamiselle suotuisaa toimintaympäristöä, mutta ne voivat olla tärkeässä operatii-visessa roolissa sen puitteissa. EU:n päätöksentekijöillä on keskeinen rooli sellaisten edellytysten luomisessa, joiden ansiosta julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet voivat tehokkaasti edistää tätä laajempaa suotuisaa toimin-taympäristöä.

[1]**Correction notice: 26 October 2026**
An earlier version of this policy brief incorrectly referred to €65 billion as the funding gap for nature restoration. Thisfigure represents the estimated funding needs for nature restoration, rather than the funding gap. The text has been corrected accordingly

Keskeiset havainnot

Yksityisen sektorin luontorahoituksen mahdollistajat ja esteet luonnon ennallistamisessa

Talouden eri toimialat ovat rakenteellisesti riippuvaisia luonnosta

Yritykset tunnustavat yhä laajemmin, että luonnon tilan heikkeneminen muodostaa merkittävän riskin niiden toiminnalle, toimitusketjuille sekä pitkän aikavälin kestävyydelle ja kilpailukyvylle. Esimerkiksi EU:ssa 72 % muista kuin rahoitusalan yrityksistä (NFC) ja lähes 75 % euroalueen pankkilainoista liittyy aloihin, joiden riippuvuus luonnosta on suuri tai kohtalainen. Yksityisen sektorin osallistaminen ei siis ole pelkästään hyväntekeväisyyttä tai maineeseen liittyvä strategia, vaan myös taloudellinen välttämättömyys, sillä sen toiminta riippuu terveistä ekosysteemeistä ja monitasoisista ekosysteemipalveluista. Tätä tarvetta ei aina näy tilinpäätöksissä, mutta se tunnustetaan yhä laajemmin yrityksille aiheutuvaksi järjestelmäriskiksi.

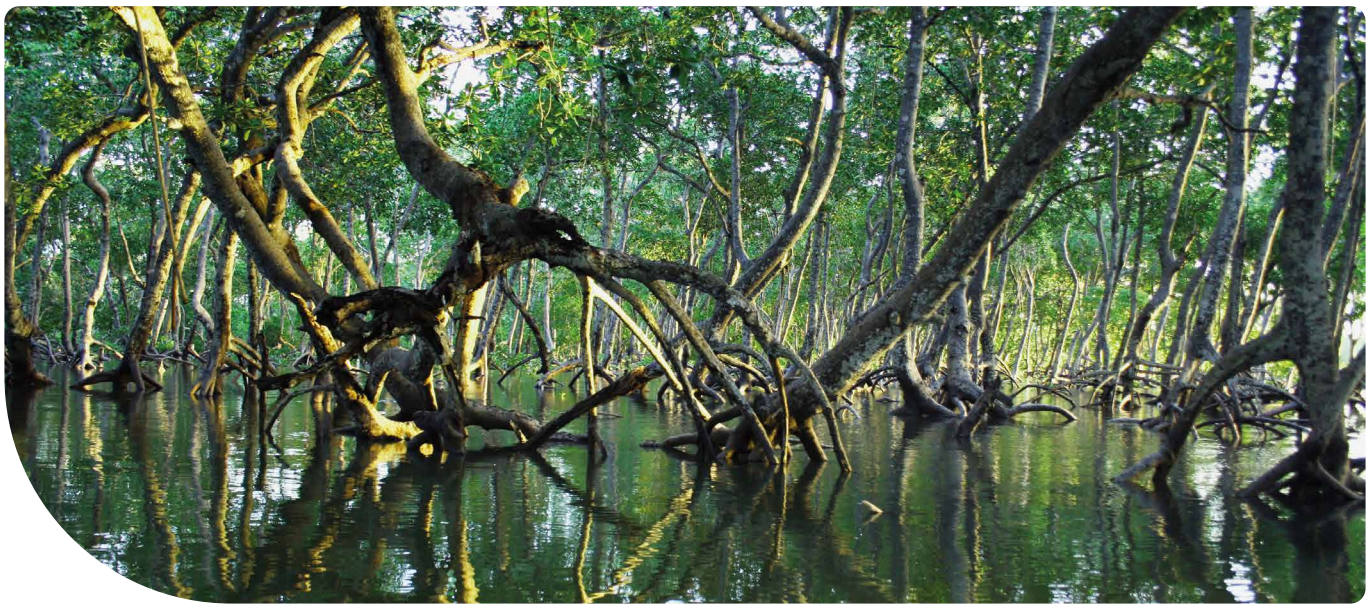
Luonto on nousemassa strategiseksi sijoitusmahdollisuudeksi

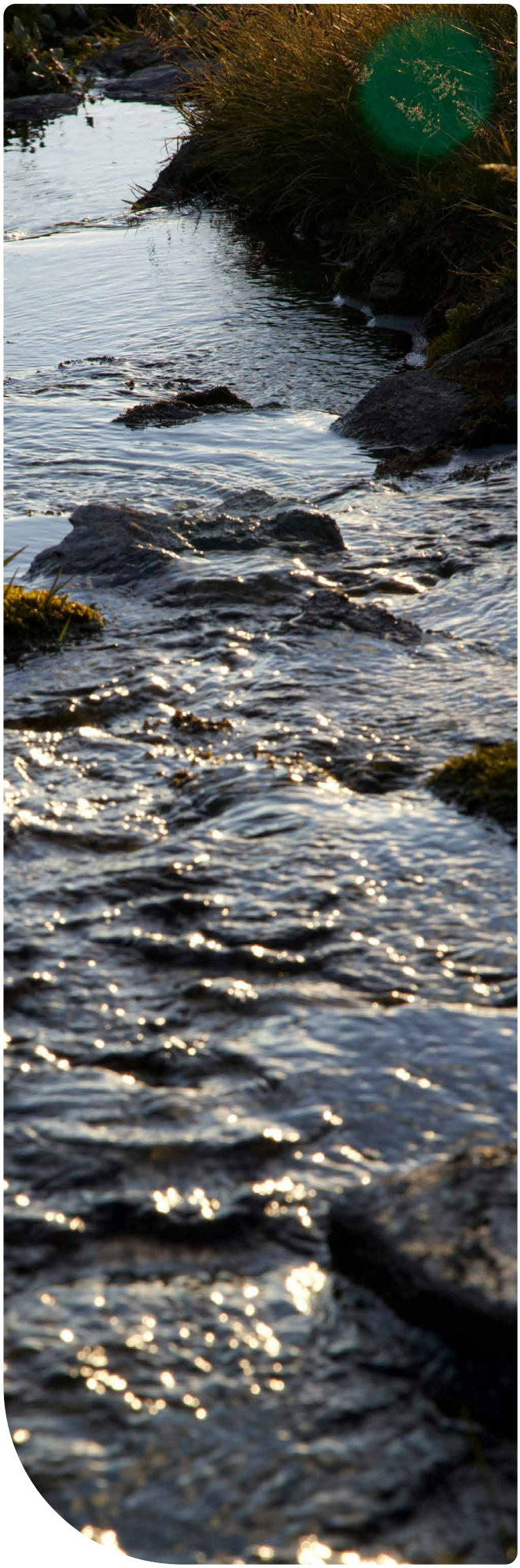
Luonto on myös nopeasti nousemassa strategiseksi voimavaraksi, joka vaikuttaa rahoituksen saatavuuteen, asiakkaiden luottamukseen ja sääntelyn noudattamiseen uusien ESG-raportointivaatimusten (ympäristö, yhteiskunta, hallinto) myötä. Näitä ovat esimerkiksi yritysten kestävän kehityksen raportointidirektiivi (CSRD), yritysten kestävän kehityksen due diligence -direktiivi (CSDDD), EU:n metsäkadon torjunta-asetus (EUDR) ja EU:n taksonomia. Vaikka CSRD:n velvoitteita on lievennetty viimeisimmässä yleisessä yksinkertaistamispaketissa, yleinen suuntaus on edelleen kohti tiedonantovelvollisuuden lisäämistä. Kilpailukyvyn näkökulmasta luonnonsuojeluun ja luonnon ennallistamiseen tehtävät investoinnit tukevat innovaatioita, vahvistavat arvoketjuja, luovat yhteistä arvoa, vähentävät liiketoimintariskejä, edistävät työpaikkojen luomista ja tukevat Euroopan siirtymistä kestävään, kiertotalouteen perustuvaan ja vähähiiliseen talouteen.

Poliittiset rajoitukset ja riskit

Yritykset ovatkin valmiita – ja monissa tapauksissa jopa innokkaita – investoimaan luonnon ennallistamiseen, kun siihen on luotu sopivat edellytykset. Investointeja ja markkinoiden kehitystä rajoittavat kuitenkin edelleen poliittinen epävarmuus, sääntelykehyksen puuttuminen, raportointikäytäntöjen puutteellinen yhdenmukaistaminen sekä liiallinen luottaminen vapaaehtoisiin lähestymistapoihin sääntöjen noudattamiseen perustuvien lähestymistapojen sijaan. On myös olemassa riski, että nykyisessä sääntelytyhjiössä markkinat saattavat edetä sääntelyä nopeammin – mikä lisää greenwashingin riskiä sekä yhteiskunnan luottamuksen ja uskottavuuden puutetta alalla. Ilman selkeää poliittista suuntaa on vaarana, että kehittyvät luontomarkkinat kehittyvät hajanaisesti ja koordinoimattomasti, mikä heikentää ekologista eheyttä, sijoittajien luottamusta ja kansalaisten luottamusta.

Jotta yksityistä pääomaa voitaisiin hyödyntää vastuullisesti, päätöksentekijät voivat auttaa kaventamaan näitä aukkoja selkeiden sääntöjen, pitkäaikaisten takuiden (esim. perushinta), luotettavan ja riippumattoman **seurannan, raportoinnin ja todentamisen** (MRV) sekä riskinjakomekanismien (esim. ensitappio) avulla, jotka tekevät luonnolle myönteisistä investoinneista sekä vastuullisia että kannattavia. Luontoa edistävällä rahoituksella tarkoitetaan rahoitusjärjestelmiä ja -päätöksiä, joissa otetaan huomioon luontoon liittyvät riskit ja riippuvuussuhteet ja jotka edistävät aktiivisesti biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämistä ja sen kääntämistä kasvuun maailmanlaajuisten biologisen monimuotoisuuden tavoitteiden mukaisesti.

Luonnon ennallistamista varten suunnitellut julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien edut

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet (PPP) tarjoavat tehokkaan keinon ylittää luonnon ennallistamisen rahoituksen nykyiset esteet **yhdistämällä julkisen valvonnan ja yksityiset investoinnit**, jotta voidaan tuottaa ekosysteemipalveluja ja laajempia yhteiskunnallisia hyötyjä.

Perinteisesti ”kustannustehokkuuteen” keskittyneet PPP-hankkeet ovat kehittyneet YK:n Agenda 2030 -toimintaohjelman puitteissa ”ihmiskeskeisiksi PPP-hankkeiksi”, joissa taloudellisen tuoton ohella otetaan huomioon myös sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät arvot. Tässä mallissa hallitukset asettavat yleisen edun ja ekosysteemien tilan tavoitteet, kun taas yritykset ja kansalaisyhteiskunta suunnittelevat ratkaisuja yhdessä ja toteuttavat ne. **EU:n päätöksentekijöille hyvin suunnitellut julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet tarjoavat toimivaksi todetun mekanismin, jonka avulla yksityistä pääomaa voidaan ohjata luonnon ennallistamiseen samalla kun varmistetaan läpinäkyvyys ja oikeudenmukaisuus sekä lisätään mitattavissa olevia julkisia hyötyjä ja oheishyötyjä**.

Suunnitelma perustavanlaatuiselle muutokselle

Hyvin suunnitellut julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet yhdistävät kansalaisten luottamuksen ja valvonnan yksityiseen pääomaan ja innovaatioihin. **Julkiset viranomaiset voivat vähentää alkuvaiheen investointien riskejä** myöntämällä avustuksia, takuita tai yhdistelmärahoitusta, kun taas **yksityiset kumppanit tuovat mukanaan teknistä osaamista ja toteutusvalmiuksia**. Tämän lähestymistavan ansiosta ennallistamista voidaan käsitellä paitsi kustannuksena myös järjestelmätason infrastruktuurina, joka kykenee luomaan pitkäaikaista ekologista, taloudellista ja yhteiskunnallista kestävyyttä. Se mahdollistaa myös **investointien kohdentamisen tehokkaammin ensisijaisille ennallistamisalueille**.

Jotta julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet (PPP) toimisivat tehokkaasti, ne tarvitsevat **tieteelliseen tietoon perustuvan perustan**, joka koostuu ekologisista lähtötasoista, luotettavista mittareista ja läpinäkyvästä seurannasta, raportoinnista ja todentamisesta (MRV), jotta voidaan varmistaa, että julkisilla varoilla ja yksityisellä rahoituksella saavutetaan mitattavissa olevia ekologisia ja sosioekonomisia tuloksia. Ne riippuvat myös **vakaista, pitkäaikaisista poliittisista puitteista**, jotka antavat sijoittajille luottamusta sitoutua useita vuosikymmeniä kestäviin, laajamittaisiin hankkeisiin. PPP-mallien on myös oltava **oikeudenmukaisia**, eli niissä on vältettävä tilanteita, joissa kunnostustoimet johtavat siihen, että paikallisyhteisöt menettävät käyttöoikeutensa ilman korvausta, ja **osallistavia**, eli niiden on oltava paikallisyhteisöjen kanssa yhdessä suunniteltuja ja hyödyllisiä paikallisyhteisöille, ei pelkästään suurille yrityksille.

Tämän katsauksen lopusta löytyy esimerkkitapauksia, jotka osoittavat PPP:n arvon.

Politiikkasuositukset: Menestyksen edellytykset Euroopan tasolla

Luodaan edellytykset korkean integriteetin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksille

- Perustetaan luonnon ennallistamiseen kohdennettuja **PPP-hankekokonaisuuksia**, jotka liittyvät kansallisiin ennallistamissuunnitelmiin (NRP) ja joissa on selkeästi määritellyt hanketyypit (esim. turvesuot, rannikkoekosysteemit jne.).

- Kehitetään **standardisoituja PPP-sopimusmalleja**, jotka on sovitettu ekologiseen ennallistamiseen, mukaan lukien pitkäaikaiset, suorituskykyyn perustuvat sopimukset, jotka liittyvät ekosysteemien tuloksiin.

- Perustetaan **EU:n ja kansallisia rahoitusmekanismeja** korkean luotettavuustason julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien pilotoimiseksi luonnon ennallistamisessa, ja näitä tuetaan sekarahoituksella ja julkisilla takauksilla. Asetetaan etusijalle mallit, joissa otetaan huomioon paikalliset yhteisöt sekä pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset), jotta varmistetaan hyötyjen oikeudenmukainen jakautuminen ja yhteiskunnallinen hyväksyttävyys ympäristövaikutusten ohella.

- Kunming–Montrealin maailmanlaajuisen biodiversiteettikehyksen (GBF) tavoitteen 14 (T14) mukaisesti **luonnon ennallistaminen on sisällytettävä muihin EU:n painopisteisiin**, mukaan lukien kilpailukykykompassi, EU:n vihreän kehityksen teollisuussuunnitelma, oikeudenmukainen siirtymä, koheesiopolitiikka, yhteinen maatalouspolitiikka ja yhteinen kalastuspolitiikka (CFP), sekä muihin nykyisiin asiaankuuluviin politiikkavälineisiin, jotta varmistetaan yhteishyödyt muiden strategioiden kanssa. Tämä valtavirtaistaminen on ratkaisevan tärkeää sen varmistamiseksi, että biologisen monimuotoisuuden näkökohdat sisällytetään talous- ja politiikkapäätösten tekojärjestelmiin, mikä ohjaa sitä, mihin ja miten julkista ja yksityistä pääomaa voidaan kohdentaa, ja mahdollistaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien toiminnan yhdenmukaisessa investointikehyksessä.

- Varmistetaan **paikallinen osallistuminen ja hyötyjen jakaminen**, erityisesti maanomistajien, pk-yritysten sekä maaseutu- ja rannikkoyhteisöjen osalta, ja luodaan samalla selkeitä kannustimia yritysten ja sijoittajien osallistumiselle.

Odotetut tulokset:

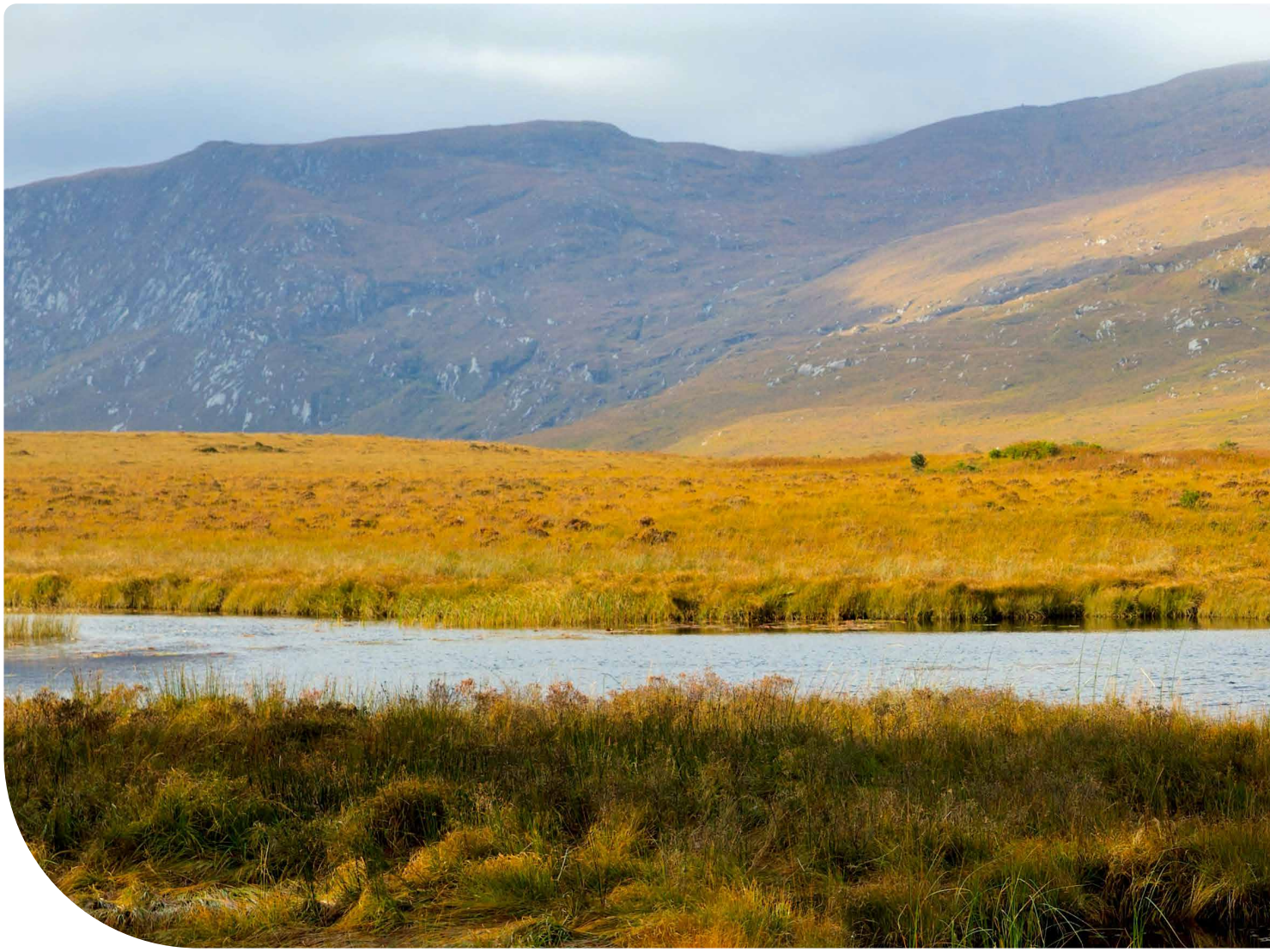
- NRR:n tavoitteiden mukainen kokonaisuus sijoituskohteiksi soveltuvia ennallistamishankkeita;
- Yksityisen pääoman osuuden kasvu;
- Vähentynyt riippuvuus kokonaan julkisesta rahoituksesta;
- Julkista rahoitusta hyödynnetään yksityisen pääoman houkuttelemiseksi yhdistelmärahoitusvälineiden avulla;
- Kokeiluluonteiset julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet, joissa ennallistamistavoitteet sovitetaan yhteen mitattavien luonto- ja ilmastotulosten kanssa ja joita tuetaan sekarahoituksella ja julkisilla takauksilla.

Luonnon sisällyttäminen Euroopan talousstrategiaan

- Luonnon ennallistaminen tulisi määritellä **järjestelmätason infrastruktuuriksi** eli keskeiseksi taloudelliseksi infrastruktuuriksi, joka on verrattavissa energia-, liikenne- ja digitaalijärjestelmiin ja joka edellyttää julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden tukea.
- **Sisällytetään luonnon ennallistamisen rahoitus** kilpailukykykompassiin, Green Deal -teollisuussuunnitelmaan, oikeudenmukaiseen siirtymään, yhteiseen maatalouspolitiikkaan (YMP), yhteiseen kalastuspolitiikkaan (YKP), strategiseen suunnitelmaan ja koheesiopolitiikkaan, jolloin saadaan aikaan vastavuoroisia monialaisia hyötyjä.
- **EU:n johtavan aseman hyödyntäminen**: hyödynnetään tulevaa vuosien 2028–2034 monivuotista rahoituskehystä (MFF) luonnon ennallistamisen ja ekosysteemipalvelujen tarjoamisen vakiinnuttamiseksi investointikelpoiseksi ja kilpailukykyiseksi pilariksi Euroopan talouden keskeisessä infrastruktuurissa, joka perustuu julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien hyödyntämiseen.

Odotetut tulokset:

- Julkisen ja yksityisen sektorin väliset kumppanuudet, jotka on määritelty kilpailukykyä edistävän, kestävän ja luontoon perustuvan infrastruktuurin välttämättömäksi tukijalaksi;
- Luonnon ennallistamiseen suunnatut, eri toimialojen väliset investointivirrat, jotka on integroitu osaksi yleistä toimintaa;
- Parannetaan politiikan yhdenmukaisuutta eri toimialoilla, mikä vahvistaa yksityisten sijoittajien luottamusta.

Vahvistetaan läpinäkyvyyttä ja tiedonvälitystä ennallistamisinvestointien tukemiseksi

- Kehitetään viestintästrategioita, joilla lisätään yhteiskunnallista tietoisuutta siitä, että sekä taloudellinen vauraus että ihmisten hyvinvointi perustuvat olennaisesti terveiden ekosysteemien tarjoamaan elintärkeään infrastruktuuriin, kuten veden sääntelyyn, pölytykseen, tulvien torjuntaan, maaperän hedelmällisyyteen ja ilmastokestävyyteen.

- **Jaetaan tietoa siitä, miten laaditaan vankka ja vaikuttava liiketoimintaperusteottaen huomioon sekä rahalliset että ei-rahalliset arvot**. Lähteet, jotka tarjoavat ohjeistusta siitä, miten merkityksellinen arvottaminen voidaan toteuttaa tavalla, joka ei vaaranna muita arvoja – kuten luonnon monimuotoisuutta, ekosysteemipalveluja ja luonnonsuojelua –, ovat tärkeässä roolissa. Ne auttavat esimerkiksi luomaan tarinan ennallistamiselle alueilla, joilla markkinat eivät toimi, tai integroimaan luontoon perustuvia ratkaisuja alueilla, joilla ekosysteemipalvelut ovat puutteellisia.

- Vahvistetaan viranomaisten valmiuksia suunnitella ja hallinnoida julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia luonnon ennallistamiseksi.

Odotetut tulokset:

- Sijoitusvalmiiden hankkeiden määrän kasvu;
- Toimituskapasiteetin parantaminen jäsenvaltioissa;
- Markkinoiden luottamuksen vahvistuminen.

Tapaustutkimukset, jotka osoittavat julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden (PPP) arvon

Esimerkkejä	Tulokset	Menestystekijä	Lähteet
MERLIN	Kehitettiin käytännöllinen PPP-toimintamalli, jossa yhdistyvät julkinen rahoitus ja yksityiset investoinnit.	Keskitytään jaettuihin riskeihin, tulosperusteisiin sopimuksiin ja mitattaviin ekosysteemituloksiin, jotka luovat yksityiselle sektorille suotuisat ja luottamusta herättävät olosuhteet osallistumiseen.	Merlinin valmisratkaisu 6: Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet
Irlannin turvemaiden rahoitusohjelma	Kehitettiin kansallinen sekarahoitusmalli, jossa yhdistettiin julkista tukea ja yksityisiä investointeja.	Yritysten osallistumisen lisääminen paikallisesti mukautetun standardin avulla. Standardi on hiilenpoistoja ja hiiliviljelyä koskevan EU:n sertifiointikehyksen (CRCF) mukainen ja tarjoaa yhdistetyn ekosysteemisertifikaatin.	Irlannin turvemaastandardi
REST-COAST	Innovatiivisia liiketoimintamallinnustyökaluja yhdistettiin monialaisiin näkökulmiin, jotta voitiin yhdessä luoda rahoitusmalleja, joilla pystytään houkuttelemaan sekä julkisia että yksityisiä investointeja.	Tarjotaan viitekehys, jonka avulla voidaan laatia liiketoimintasuunnitelmia, jotka voidaan mukauttaa eri sijoittajien tarpeisiin ja taloudellisiin kriteereihin.	Liiketoimintasuunnitelmien yhteiskehittäminen laajamittaisia rannikkoalueiden luontopohjaisia ennallistamisratkaisuja varten: Sovellus Venetsian laguuniin (Italia), kirjoittajat: Umberto Pernice, Francesca Coccon, Fabienne Horneman, Caterina Dabalà, Silvia Torresan ja Laura Puertolas
River Stewardship Company	Tarjotaan osallistavia palveluja, joiden avulla rannikkoalueiden yksityiset maanomistajat saadaan mukaan kaupunkialueiden vesistöjen suojeluun, hoitoon ja parantamiseen.	Tämä sosiaalisen yrittäjyyden malli tarjoaa osallistavia palveluja, joiden avulla kansalaiset voivat osallistua paitsi luonnon ennallistamiseen myös työ- ja koulutusmahdollisuuksiin. Se ratkaisee monimutkaiset rantamaiden omistussuhteet.	River Stewardship Companyn verkkosivusto ja Riverlutionin verkkosivusto

Linkit lähteisiin

Tässä politiikkakatsauksessa käytetyt tieteelliset julkaisut löytyvät tämän katsauksen tietolomakkeesta, jonka voi ladata osoitteesta: www.biodiversa.eu/policy-briefs/

Kuvat: Unsplash

Yhteystiedot

contact@biodiversa.eu
www.biodiversa.eu

@Biodiversa.eu

@BiodiversaPlus

Tietoja tästä politiikkakatsauksesta

Tämä politiikkakatsaus on osa sarjaa, jonka tarkoituksena on tarjota luonnon ennallistamista koskevan asetuksen täytäntöönpanoon osallistuville päätöksentekijöille politiikkasuosituksia, jotka perustuvat BiodivRestore Knowledge Hubin asiantuntijoiden osaamiseen.

Biodiversa+-politiikkakatsausten sarja on saatavilla osoitteessa www.biodiversa.eu/policy-briefs

Tämä julkaisu on syntynyt BiodivRestore Knowledge Hubin työn tuloksena. Sen rahoituksesta ja ohjauksesta vastasi Biodiversa+, ja julkaisun laativat Robin Goffaux, Cloé Durieux ja Julie de Bouville.

Tässä esitetyt keskeiset tutkimustulokset ovat BiodivRestore Knowledge Hubin tutkijoiden yhdessä laatimia ja validoimia: Tohtori Emma Hart, tohtori Shane Mc Guinness, Tom Wild, tohtori Laura Puértolas, tohtori Benjamin Kupilas, Rory Canavan, apulaisprofessori Judith Fisher.

Kiitokset: tohtori Laura Guimarães, tohtori Josep Lloret Romañach, tohtori Magnus Tannerfeldt ja tohtori Ron Winkler.

Euroopan unionin rahoittama. Esitetyt näkemykset ja mielipiteet ovat kuitenkin yksinomaan kirjoittajan tai kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Euroopan unionin kantaa. Euroopan unionia tai rahoituksen myöntävää viranomaista ei voida pitää niistä vastuussa. Euroopan komissio ei ehkä ole vielä hyväksynyt tätä raporttia, ja siihen voidaan tehdä vielä muutoksia.

Euroopan unionin osarahoittama avustussopimuksen nro 642420 nojalla

MIX Paper from responsible sources FSC® C019084

Laadittu toukokuussa 2026.

biodiversa+
European Biodiversity Partnership